

Repartiment

La reina Anna d'Àustria
Milady de Winter
Constance Bonacieux

Ketty, la mare d'Artagnan
Mademoiselle Coquenard
Mme. Coquenard,
La Superiora del Carmel

Isabelle
Cassandre

D'Artagnan
Athos
Porthos
Aramis

Lluís XIII
Richelieu
Rochefort
De Tréville
Jussac

Buckingham
De Winter
Felton

Bonacieux
Planchet
El pare d'Artagnan
Boisrenard
Gilles
Arlequí
Un primer i un segon hostaler
Un jesuïta
Un capellà
Un captaire
Patrick, el botxí de Béthune
Guàrdies del Cardenal

i mosqueters, mariners anglesos, agutzils, dames de la cort, monges... tota la colla dels **Tres Mosqueters**.

Michèle Grellier
Brigitte Catillon
Sophie Artur

Danièle Stefan
Sophie Artur

Danièle Stefan

Sophie Artur
Danièle Stefan

François Dunoyer
Philippe Bouclet
Raoul Billerey
Edmond Vulliou

Daniel Berlioux
Jean-Pierre Moulin
Olivier Picq
Philippe Bianco
Lionel Vitrant

Michel Quimet
Alexandre Fabre
Jacques Angeniol

Alain Crassas
Richard Gueldj
Jacques Angeniol
Gérard Lacombe
Alain Saugout
Rico López
Gérard Lacombe
Jacques Germain
Alain Crassas
Gérard Lacombe
Jacques Germain
Rico López
Alain Saugout
Lionel Vitrent

Versió Escènica **François Bourgeat,**
Pierre Laville, i
Marcel Maréchal

Direcció **Marcel Maréchal**

Combats **Raoul Billerey**

Decoració i vestuari **Alain Batifoulier**

Llums **André Collet**

Muntatge sonor **Marcel Maréchal, i**
Michel Demiautte

Ajudats per **Jean-Claude Leita**

Ajudant de direcció **Michel Demiautte**

Ajudants de decoració **Jean-Pierre Capeyron, i**
Marcelle Gras

Decorats realitzats sota la
direcció de **Gaston Serre**
Pels Ateliers **Manu-Décors**

Accessoris i pintures
realitzats per **l'Atelier du Petit-Chantier**

Vestits realitzats per **Henry Lebrun**

Perruques i maquillatges **Daniel Blanc**

Direcció tècnica **Gaston Serre**
Ajudat per **Anne-Françoise de Visscher**

Regidor general **Jack Guilpin**

Regidor de llums **Didier Daridan**

Regidor de so **Aly Almady**

Tècnics **André Amaru,**
Jean-Pierre Gueyard, i
Guy Merlo

Encarregada del vestuari **Patricia Kieffer**

GRAN TEATRE DEL LICEU CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Dies 24 - 25 - 26 Setembre

Théâtre Actuel
PRESENTA

Le Théâtre National de Marseille

LA CRIÉE

MARCEL MARÉCHAL

EN

ELS TRES MOSQUETERS

D'ALEXANDRE DUMAS

Benvinguts els tres que eren quatre

Sempre hem explicat que cultura popular no és únicament ball a la plaça; la cultura popular és també aquella que, vingui d'on vingui, esdevé propietat del poble, per la senzilla raó que ell, el poble, ha decidit que li pertany. Per això no és gens fàcil fer cultura popular i molt sovint hi ha qui es proposa inventar una història d'èxit de masses i es queda, en el millor dels casos, amb un èxit d'estima.

Els tres mosqueters són sens dubte cultura popular, i no ens ha de sorprendre que tingui autor l'esplèndida faula inventada car, com deia la velleta mallorquina, totes les faules, totes les cançons, tenen autor, el que passa és que no sempre sabem qui és. I el que és cert, en el cas de la faula dels bons, bells i valents personatges és que la història ha passat el propi autor com passa sempre amb les històries que salten a l'àmbit del mite, és a dir, de la rondalla.

És en la mesura que penetren en el clos mític de la rondalla que **Els tres mosqueters** són universals. Fins i tot en l'absurd del títol que tothom accepta sense pensar-s'hi, **Els tres mosqueters**, que eren quatre, conserven el privilegi de tres, perquè el tres és una de les claus rondallístiques; sempre hi ha tres germans, tres camins, tres endevinalles, tres premis, tres proves per saber qui és el vencedor. Com en les rondalles guanyarà el bo, perquè les rondalles moralitzen amb ingenuïtat i eficàcia, com en les rondalles la progressió d'aventures es pot allargar a voluntat, com en les rondalles un realisme ingenu col·labora amb una exaltació deliberada de les grans virtuts i els grans vicis.

Estic segura que tothom entendreà meravellosament el llenguatge de l'obra teatral que ens ofereix Le Théâtre National de Marseille, «La Crieé», perquè el llenguatge de l'escena és un llenguatge complet, on no hi manca cap dels elements visuals del llenguatge, on la comunicació va més enllà de les paraules i ens fa comprendre que el missatge se serveix de molts més elements de vocabulari.

Benvinguts a la nostra ciutat els quatre cavallers de la trilogia que tan s'assemblen per la moda i el posat al nostre Joan de Serrallonga. **Els tres mosqueters**, que eren quatre, eren més alegres però, en part perquè vivien en un tros d'història eufòrica, tan alegres que ni el romanticisme va diluir la seva alegria i, en part, i potser sobretot, perquè ens són oferts amb el to civilitzat de la ironia.

Maria Aurèlia Capmany.

La Juguesca

Portar **Els tres mosqueters** al teatre, no és per fer ressorgir ara i aquí una obra fabulosament coneguda. No es tracta de representar els herois, encara que els temes heroics, les seves fantasies desfades, són actualment a l'ordre del dia. No és pas pel plaer de jugar amb l'estil del melodrama o del drama romàntic; amb allò que els sosté tan fort, és a dir «una història» per descobrir-ne cada segon apassionadament, despertant l'interès del públic, foragitant l'avorriment del teatre...

Una de les raons de ser de la mateixa obra és la meravellosa abundància de forces, d'estils, de funcions de cada personatge i de cada situació, conjuntament i separatament. L'obra és viscuda com un camí d'aigua; del seu inici al seu final un rierol hi llisca clar, constantment aconduït per un únic impuls, però sacsegat per les accions i les ambigüitats secundàries, subterrànies.

Constantment, una referència a una matèria doble, estranyament «energètica», s'hi fa present. Cada gest, cada pulsó, cada conflicte posa en joc el seu contrari. Tot s'ordena, amb una prodigiosa habilitat, a partir d'un antic món normatiu, antic món que no s'acaba d'acabar, i la temptació d'un futur desconegut que no acaba de començar...

La juguesca és la que efectuen un conjunt d'adults. Estretament teixides, les joies i les inquietuds d'una vida d'adult s'assemblen a bons i mals somnis. La matèria dramàtica és perllongada pels excessos del mite. S'experimenta, es pressent, s'ha rebut sense parar-hi esment: recors d'infància, nostalgies familiars, temptacions del món després de l'exili, descobertes

iniciàtiques de la identitat, confrontació de l'home amb la dona en el poder civil, en l'idea de la mort, tot plegat dintre la violència d'un règim subjecte a les crítiques, a unes imatges de poder derivades (rei que no pot més, capellans ensotanats, nobles emmascarats amb noms grec). Una excepcional matèria per representar. Un joc que ho aprofita tot

El teatre aquí ens ofereix una generositat poc comuna. La realització escènica d'una obra com aquesta només pot ser una representació tècnicament impecable, i lúdicament immatura. Però, d'una part i de l'altra, escena i sala, actors i públic, una immaturitat d'adults: gens infantil, gens naïf, gens crèdul. Els jugadors saben —utilitzen les regles del joc— l'aposta del joc, els atzars, els guanys, les pèrdues. D'una banda i de l'altra, un reconeixement, en el doble sentit del mot. Per al plaer.

I també, forçosament, la jubilació es fa melancolia: l'infantesa s'ha acabat. Això es representa com un ull sobre els anys joves, i l'altre ull sobre la decadència i la mort. Cal demostrar (sense metàfora a la vista), cal representar el trencar-se de riure, la ironia. Amb una amistat tendra. L'espectacle, com el llibre, balanceja d'un instant de felicitat o d'alegria a l'esclatant esportivitat d'un duel; d'una nostàlgia a un esclat de por. En aquest teatre es representa la biva-lença acció-repòs, compromís-retirada, gravetat-despre-niment. A mercè de la velocitat, fins a l'aixecament final.

Pierre Laville

i

Marcel Maréchal